

AT REJSE ER AT LEVE

– også som kørestolsbruger

Som kørestolsbruger gælder det om at turde tage af sted og komme væk fra hjemmets fire vægge. Men hvis man er tryghedsnarkoman, er det ikke let. Heldigvis arrangerer Vestfyns Ferieklub charterrejser til sydens sol, hvor der tages hensyn til, at deltagerne har et handicap

AT REJSE ER at leve skrev H.C. Andersen i Mit Livs Eventyr fra 1855. I dag er det ikke kun sømænd og samfundets top, det er forundt at komme til de fremmede lande. Den årlige ferierejse betragtes af mange som noget nær en selvfølge, og for manges vedkommende er ferie lig med en chartertur sydpå.

Sådan var det også for mig, indtil jeg for 20 år siden blev rodet ind i en trafikulykke, brækkede nakken og blev kørestolsbruger. Selve overgangen fra meget aktiv til et liv i kørestol var egentlig ganske nem. Heldigvis havde jeg, efter et halvt år med genoptræning i Viborg, opnået så meget førlighed, at jeg kunne klare mig med minimal hjælp derhjemme. Det forudsatte dog, at mine omgivelser var indrettet til mine behov.

En ting havde dog ændret sig ganske markant. Den spontanitet, der før ulykken gjorde, at der ikke var langt fra tanke til handling, var ganske forsvundet. Jeg var blevet meget afhængig af, at alt skulle planlægges i forvejen, og at jeg kunne forudse alt, hvad der kunne ske. Jeg var kort sagt blevet tryghedsnarkoman.

Derfor var alle planer om at rejse sydpå meget fjerne de første 12 år med handicap. Lysten var der, men alene tanken om alle de problemer, der kunne opstå på en charterrejse, skræmte mig så meget, at jeg droppede ideen. Samtidig har jeg aldrig brudt mig om, at min familie skulle agere hjælpere for mig.

Rejser med Aalborg afdeling

Det var først i 2009, jeg lod mig overtale til at tage med min lokale afdeling til Malaga. Aalborg afdeling havde tradition for at arrangere en årlig tur sydpå, hvor der også var hjælpere med, så man kunne

rejse, også selvom man havde stort behov for hjælp. Året efter gik turen til Kreta, men derefter holdt afdelingen op med denne form for rejser. Det blev efterhånden for dyrt for afdelingen at arrangere rejser med mange hjælpere, og det var ikke længere muligt at finde nogen, der ville påtage sig det store arbejde og ansvar, det er at arrangere rejserne.

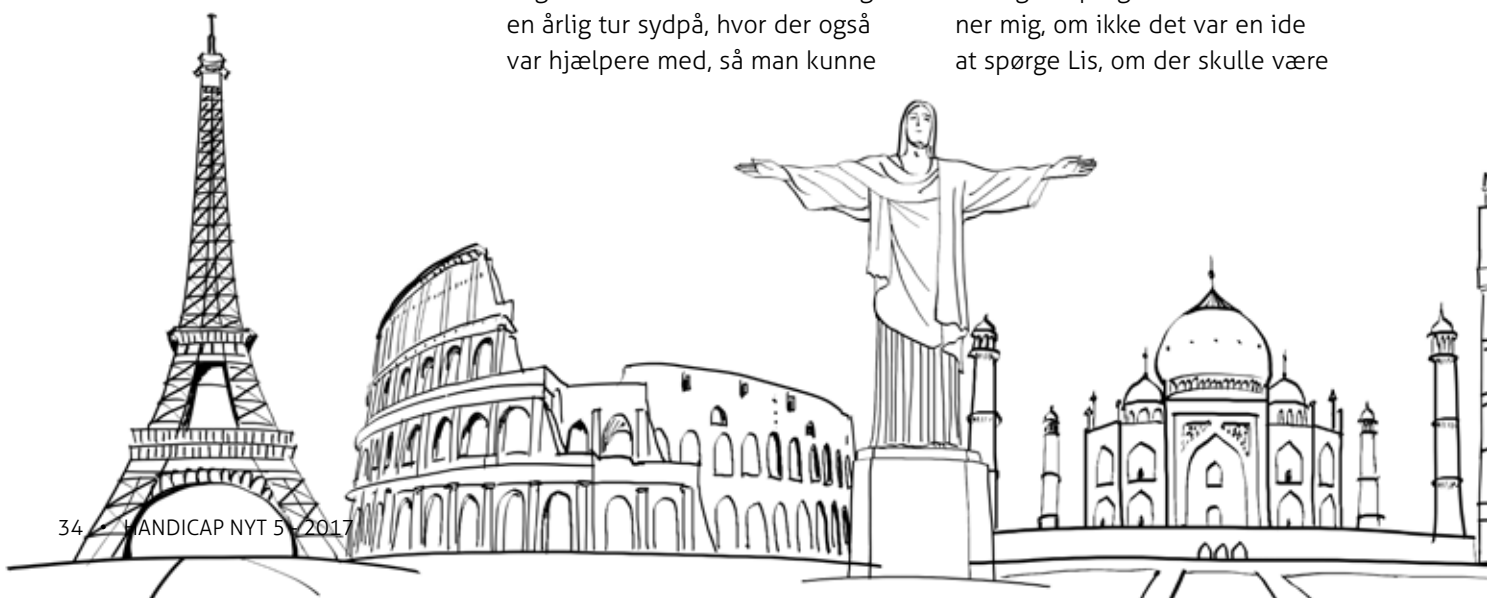
Efter de to ture med Aalborg afdelingen var jeg blevet noget opsat på at komme af sted det efterfølgende år. Mange afdelinger i Dansk Handicap Forbund arrangerer rejser hvert år, men jeg kunne ikke finde nogen, der tilbød den hjælp, som jeg havde behov for.

Jeg kiggede også på de rejser, der blev udbudt af diverse firmaer, der har specialiseret sig i handicaprejser, men priser på over 20.000 kr. for en uge forekom mig noget dyrt.

Alternativt tænkte jeg på at betale en for at ledsage mig på en rejse, men den løsning ville også blive meget dyr.

Rejser med Vestfyns Ferieklub

Heldigvis spurgte en af mine venner mig, om ikke det var en ide at spørge Lis, om der skulle være

plads på en af Vestfyns Feriekлубs ture. (Lis var den daværende formand for feriekлубben).

Jeg havde godt nok hørt om Vestfyns Feriekлуб, men jeg havde en forestilling om, at det nok var ligesom de andre afdelingsrejser.

Allerede samme dag kontaktede jeg Lis, og heldigvis var der plads på en tur til Mallorca i september måned med afrejse fra Billund. Det var med nogen spænding, jeg kørte til Billund på selve afrejsedagen, og allerede ved ankomsten blev jeg modtaget af de frivillige hjælpere, der sørgede for, at både jeg og min bagage kom ind i afgangshallen. Vi tjekkede ind i samlet flok. Vi var 12 personer med handicap og otte hjælpere, og det var tydeligt, at man havde prøvet det før.

Vi blev hjulpet ombord i flyveren af personale fra lufthavnen samt med assistance af vores egne hjælpere. Der blev sørget for, at alle sad godt, og hjælperne blev fordelt, så de var nemme at komme i kontakt med i flyet.

Vel ankommet til Mallorca var det lufthavnspersonalet, der sørgede for, at vi kom ud af flyet. Den eneste forskel fra hjælpen i Billund var, at det her foregik med store armbevægelser og højlydt diskussion. Men det er åbenbart sådan, man gør sydpå, for det har været det samme, hver gang jeg har rejst.

En liftbus kørte os til hotellet, hvor vi blev fordelt på værelserne, og alle rejsedeltagerne fik tildelt en fast hjælper for resten af turen. Selve opholdet var, som ferier syd-

Tv ses Peter Klitgaard, i midten Lis Due Lund fhv. formand for Vestfyns Feriekлуб og Susanne Clausen, som sammen nyder både vejret og hinandens selskab. (Privatfoto).

på er. Sol, afslapning, sightseeing, alt for megen mad og rigeligt med kold væske (det var jo varmt), og alt for hurtigt var der gået en uge.

Turen hjem var ligesom udrejsen bare i omvendt rækkefølge, og meget sent lørdag aften ankom vi godt trætte til Billund. Igen blev der taget hånd om os. Det blev sikret, at alle fik deres eget habengut med hjem, og der blev brugt tid på at sige farvel til hinanden.

Senere er det blevet til mange rejser med Vestfyns Feriekлуб. De seneste under ledelse af Lene Hansen, der blev ny formand for klubben. Det er også hende, man kontakter, hvis man vil med på en tur.

Rejserne bliver altid annonceret i Handicap Nyt på siderne "Det sker i DHF".

Du kan læse meget mere om Vestfyns Feriekлуб på www.handicapgrupperejser.dk. Formand og kontaktperson er Lene Hansen, tlf. 24 66 56 88, E-mail: rejselene56@gmail.com

Se også rejser side 27.

Det er altid hyggeligt at være syd på og få ladet batterierne op. Fra venstre ses Peter Klitgaard og Erik Jørgensen. (Privatfoto).

